

ΞΑΝΑ

Γιατί χάθηκε τ' αστέρι;
Πώς λύγισαν
Των χεριών σου τ' αγάλματα;

Είπες θα βαδίσουμε μαζί.
Έφυγες.
Πριν τ' αστέρι χάσει τη λάμψη του.
Πριν σβήσει των ματιών μου
η ακτίνα
που θέλει παίξει με το φως.

Γιατί ;
Η φωνή σου έκοψε δρόμο
Πηγαίνοντας στο διάσελο.
Ποιος θα ζητωκραυγάσει τώρα
Στις άδειες κερκίδες
Της ερήμωσης .

Είπες θα κάνουμε μαζί το ταξίδι.
Τ' άστρα δεν τα ξέραμε.
Προτίμησες να φύγεις μόνος.
Που θα συναντηθούμε ;
Σε ποιο γαλαξία ;
Σε ποια γωνιά ;

Είπες μαζί θα κάνουμε τούτο το ταξίδι.
Άραξες στον πρώτο πλανήτη.
Δεν σήκωσες ξανά το κεφάλι.
Φοβήθηκες το φως.
Γιατί;
Ιάσονα ! Ιάσονα !
Ποιος θα μας οδηγήσει.
Κανείς δε μιλάει για το χρυσόμαλλο δέρας.
Την Αργώ βλέπουν να σαπίζει,
Δακρυσμένοι και βολεμένοι.

Ιάσονα !
Ποιος θα καθοδηγήσει
Την ξεχασμένη μελωδία μας;
Γιατί να περιμένουμε το μαντείο;